

тѣ *французи* не постѣпватъ като насъ: тѣ събиратъ черупкитѣ на строшенитѣ яйца въ сандъчета и ги стриватъ на ситни части. Така стрити на дребно, тѣ ги смисатъ съ храната на кокошкитѣ, младитѣ прасенца и теленца и имъ ги даватъ за ядене.

Всички тия животни ядатъ съ голѣма охота частичкитѣ на черупкитѣ и не оставятъ ни едно кѣсче. Ученитѣ хора казватъ, че тия черупки усилватъ коститѣ на телцитѣ и прасетата, а на кокошкитѣ спомагатъ да се образуватъ по скоро бѣлитѣ черупки на яйцата имъ и да снасятъ по начесто.

Добрѣ е, ако и у насъ започнатъ да събиратъ черупкитѣ на яйцата и да ги употрѣбаватъ за храна, както това правятъ французитѣ.

Сбогомъ.

Сбогомъ, родно пепелище,
Сбогомъ башинъ кѣтъ,
Азъ отивамъ на чужбина —
На далеченъ пѣтъ.

По печалба тамъ ще хабя
Сили и животъ,
Да прѣхраня татко, майка
Съ трудъ и кървавъ потъ.

Нѣщо и за старинитѣ
Ще прикѣтамъ азъ...
Сбогомъ, мили крѣгзори!
— „Сбогомъ, добъръ часъ!“

София.

Люб. Бобевски..